

25336 LLEI 50/1997, de 27 de novembre, del Govern.
(«BOE» 285, de 28-11-1997.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Des de l'aprovació de la Constitució espanyola el 1978, es pot observar amb satisfacció com el seu esperit, principis i articulats han tingut el desplegament normatiu corresponent en textos de rang legal, i ha impulsat un període de fecunda producció legislativa per incorporar plenament els principis democràtics al funcionament dels poders i les institucions que conformen l'Estat espanyol.

Efectivament, el conjunt dels poders i òrgans constitucionals han estat objecte de lleis que, amb posterioritat a la Constitució, estableixen les pautes de la seva organització, competència i normes de funcionament sobre la base de la norma vèrtex del nostre ordenament democràtic.

Tanmateix, hi ha un àmbit rellevant dels poders constitucionals al qual encara no ha arribat el desplegament legal de la Constitució. És el cas del nucli essencial de la configuració del poder executiu com és el mateix Govern. En efecte, el Govern encara manca, com a suprem òrgan de la direcció de la política interior i exterior del Regne d'Espanya, d'un text legal que en prevegi l'organització, la competència i el funcionament en l'esperit, principis i text constitucional. Aquest és el pas important que es fa amb aquesta Llei.

La Constitució de 1978 estableix els principis i criteris bàsics que han de presidir el règim jurídic del Govern, i el seu article 97 és el precepte clau en la determinació de la posició constitucional d'aquest.

Alhora, l'article 98 conté un mandat dirigit al legislador perquè aquest faci el desplegament normatiu corresponent de l'òrgan constitucional esmentat en relació amb la determinació dels seus membres i l'estatut i incompatibilitats d'aquests.

D'altra banda, el Govern no pot ser privat de les seves característiques pròpies d'origen constitucional si no és a través d'una reforma de la Constitució («garantia institucional»). Ara bé, la potestat legislativa pot actuar, i ho ha de fer, de manera autònoma sempre que no s'infringeixin principis o normes constitucionals.

Per tot això, pel que fa a aspectes orgànics, procedimentals o funcionals, aquesta Llei apareix com a convenient; i, quan s'intenti precisar i desplegar les previsions concretes de remissió normativa que conté la Constitució, la Llei apareix com a necessària. A més, avala la pertinència d'aquest text el fet que l'organització i el funcionament del Govern es troba en textos legals dispersos, alguns d'aquests preconstitucionals, i, per tant, no del tot coherents amb el contingut de la nostra carta magna.

Tres principis configuren el funcionament del Govern: el principi de direcció presidencial, que atorga al president del Govern la competència per determinar les directrius polítiques que ha de seguir el Govern i cadascun dels departaments; la col·legialitat i consegüent responsabilitat solidària dels seus membres; i, finalment, el principi departamental que atorga al titular de cada departament una àmplia autonomia i responsabilitat en l'àmbit de la seva gestió respectiva.

Des d'aquests plantejaments, el títol I regula la posició constitucional del Govern, i també la seva composició, amb la distinció entre òrgans individuals i col·legiats. Alhora, es destaquen les funcions que, amb especial relle-

vància, corresponen al president i al Consell de Ministres. Així mateix, es regula la creació, composició i funcions de les comissions delegades del Govern, òrgans amb una provada tradició en el nostre dret.

Efectivament, l'article 98.1 de la nostra carta magna estableix una composició fixa -encara amb elements disponibles- del Govern, i es remet a la Llei per determinar la resta dels seus components. En aquest sentit, s'opta per un desplegament estricte del precepte constitucional, i es consideren membres del Govern el president, els vicepresidents, si n'hi ha, i els ministres. Quant a la posició relativa dels membres del Govern, es destaca la importància del president, fonamentat en el principi de direcció presidencial, atès que en depèn, en definitiva, l'existència mateixa del Govern. El dret comparat és pràcticament unànime a l'hora de consagrar l'existència d'un evident desequilibri institucionalitzat entre la posició del president, de supremacia, i la dels altres membres del Govern. La nostra Constitució i, per tant, també la Llei s'adscriuen decididament en aquesta tesi.

Es manté, com no podia ser d'una altra manera, el caràcter disponible dels vicepresidents, l'existència real dels quals en cada formació concreta del Govern depèn de la decisió del president. D'altra banda, no s'ha considerat convenient augmentar qualitativament el nombre de categories dels qui poden ser membres del Govern, encara que aquesta possibilitat està permesa per l'incís final de l'article 98.1. En aquest sentit, si bé es preveu expressament la figura dels ministres sense cartera, no hi ha dubte que la seva consideració és precisament la de ministres. I, des d'aquesta posició, exerceixen una funció política i s'encarreguen de tasques que no corresponen, en principi ni en exclusiva, a un dels departaments existents. Consegüentment, no són aquests altres possibles membres del Govern a què es refereix l'article 98.1 de la Constitució.

Pel que fa als secretaris d'Estat, s'opta per potenciar-ne l'estatus i l'àmbit funcional sense arribar a incloure'ls en el Govern. Són òrgans de col·laboració molt qualificats del Govern, però no membres, per bé que la seva importància destaca sobre la resta d'òrgans de col·laboració i suport en virtut de la seva missió fonamental al capdavant d'importants parcel·les d'activitat política i administrativa, cosa que els converteix, juntament amb els ministres, en una baula fonamental entre el Govern i l'Administració.

El text regula, així mateix, la Comissió General de Secretaris d'Estat i Subsecretaris, amb funcions preparatòries del Consell de Ministres, el Secretariat del Govern i els gabinets.

El títol II es dedica a regular l'estatut dels membres del Govern -de manera que compleix el mandat que conté l'article 98.4 de la Constitució- i, en especial, els requisits d'accés al càrrec, el nomenament i cessament, el sistema de suplències i el règim d'incompatibilitats.

També conté les normes sobre nomenament, cessament, suplència i incompatibilitats dels secretaris d'Estat; i el règim de nomenament i cessament dels directores de gabinet.

El títol III detalla, dins els lògics límits que imposa el rang de la norma, les regles de funcionament del Govern, amb especial atenció al Consell de Ministres i als altres òrgans del Govern i de col·laboració i suport. També s'inclou una referència especial a la delegació de competències, i se'n fixen clarament els límits i les matèries que són indelegables.

El títol IV es dedica exclusivament a regular el Govern en funcions, una de les principals novetats de la Llei, sobre la base del principi de lleialtat constitucional, amb la delimitació de la seva posició constitucional i entenent que l'objectiu últim de tota la seva actuació radica en la consecució d'un desenvolupament normal del procés de formació del nou Govern.

Finalment, el títol V regula el procediment per a l'exercici pel Govern de la iniciativa legislativa que li correspon, que comprèn dues fases principals en les quals intervé el Consell de Ministres, amb l'assumpció de la iniciativa legislativa, en un primer moment, i amb la culminació de l'aprovació del projecte de llei.

També es regula l'exercici de la potestat reglamentària, amb especial referència al procediment d'elaboració dels reglaments i a la forma de les disposicions i resolucions del Govern, dels seus membres i de les comissions delegades. D'aquesta manera, el text fa una ordenació de les normes reglamentàries sobre la base dels principis de jerarquia i de competència, criteri que presideix la relació entre els reials decrets del Consell de Ministres i els reials decrets del president del Govern, la parcel·la pròpia del qual se situa en la matèria funcional i operativa de l'òrgan complex que és el Govern.

Finalment, es regulen diverses formes de control dels actes del Govern, de conformitat amb el que estableixen la nostra Constitució i la nostra jurisprudència constitucional i ordinària, amb la finalitat de garantir el control jurídic de tota l'activitat del Govern en l'exercici de les seves funcions.

TÍTOL I

Del Govern: composició, organització i òrgans de col·laboració i suport

CAPÍTOL I

Del Govern, la composició, organització i funcions

Article 1. *Del Govern.*

1. El Govern dirigeix la política interior i exterior, l'Administració civil i militar i la defensa de l'Estat. Exerceix la funció executiva i la potestat reglamentària d'acord amb la Constitució i les lleis.

2. El Govern es compon del president, del vicepresident o vicepresidents, si s'escau, i dels ministres.

3. Els membres del Govern es reuneixen en Consell de Ministres i en comissions delegades del Govern.

Article 2. *Del president del Govern.*

1. El president dirigeix l'acció del Govern i coordina les funcions dels altres membres del Govern, sense perjudici de la competència i responsabilitat directa dels ministres en la seva gestió.

2. En tot cas, correspon al president del Govern:

- a) Representar el Govern.
- b) Establir el programa polític del Govern, determinar les directrius de la política interior i exterior, i vetllar pel seu compliment.
- c) Proposar al rei, prèvia deliberació del Consell de Ministres, la dissolució del Congrés, del Senat o de les Corts Generals.
- d) Plantejar davant el Congrés dels Diputats, prèvia deliberació del Consell de Ministres, la qüestió de confiança.
- e) Proposar al rei la convocatòria d'un referèndum consultiu, prèvia autorització del Congrés dels Diputats.
- f) Dirigir la política de defensa i exercir respecte a les Forces Armades les funcions que preveu la legislació reguladora de la defensa nacional i de l'organització militar.
- g) Convocar, presidir i fixar l'ordre del dia de les reunions del Consell de Ministres, sense perjudici del que preveu l'article 62.g) de la Constitució.

h) Ratificar, si s'escau, els actes del rei i sotmetre-li, per a la seva sanció, les lleis i altres normes amb rang de llei, d'acord amb el que estableixen els articles 64 i 91 de la Constitució.

i) Interposar el recurs d'inconstitucionalitat.

j) Crear, modificar i suprimir, per real decret, els departaments ministerials, així com les secretaries d'Estat, Així mateix, li correspon l'aprovació de l'estructura orgànica de la Presidència del Govern.

k) Proposar al rei el nomenament i la separació dels vicepresidents i dels ministres.

l) Resoldre els conflictes d'atribucions que puguin sorgir entre els diferents ministeris.

m) Impartir instruccions als altres membres del Govern.

n) Exercir totes les altres atribucions que li confereixin la Constitució i les lleis.

Article 3. *Del vicepresident o vicepresidents del Govern.*

1. Al vicepresident o vicepresidents, quan n'hi hagi, els correspon l'exercici de les funcions que els encomani el president.

2. El vicepresident que assumeixi la titularitat d'un departament ministerial, ha de tenir, a més, la condició de ministre.

Article 4. *Dels ministres.*

1. Els ministres, com a titulars dels seus departaments, tenen competència i responsabilitat en l'esfera específica de la seva actuació, i els correspon l'exercici de les funcions següents:

a) Dur a terme l'acció del Govern en l'àmbit del seu departament, de conformitat amb els acords adoptats en Consell de Ministres o amb les directrius del president del Govern.

b) Exercir la potestat reglamentària en les matèries pròpies del seu departament.

c) Exercir totes les altres competències que els atribueixin les lleis, les normes d'organització i funcionament del Govern i qualssevol altres disposicions.

d) Ratificar, si s'escau, els actes del rei en matèria de la seva competència.

2. A més dels ministres titulars d'un departament, hi pot haver ministres sense cartera, als quals s'atribueix la responsabilitat de determinades funcions governamentals.

Article 5. *Del Consell de Ministres.*

1. Al Consell de Ministres, com a òrgan col·legiat del Govern, li correspon:

a) Aprovar els projectes de llei i la seva remissió al Congrés dels Diputats o, si s'escau, al Senat.

b) Aprovar el projecte de llei de pressupostos generals de l'Estat.

c) Aprovar els reials decrets llei i els reials decrets legislatius.

d) Acordar la negociació i signatura de tractats internacionals, així com la seva aplicació provisional.

e) Remetre els tractats internacionals a les Corts Generals en els termes que preveuen els articles 94 i 96.2 de la Constitució.

f) Declarar els estats d'alarma i d'excepció i proposar al Congrés dels Diputats la declaració de l'estat de setge.

g) Disposar l'emissió de deute públic o contraure crèdit, quan hi hagi estat autoritzat per una llei.

h) Aprovar els reglaments per al desplegament i l'execució de les lleis, amb el dictamen previ del Consell d'Estat, així com les altres disposicions reglamentàries que siguin procedents.

i) Crear, modificar i suprimir els òrgans directius dels departaments ministerials.

j) Adoptar programes, plans i directrius vinculants per a tots els òrgans de l'Administració General de l'Estat.

k) Exercir totes les altres atribucions que li confereixen la Constitució, les lleis i qualsevol altra disposició.

2. A les reunions del Consell de Ministres hi poden assistir els secretaris d'Estat quan hi siguin convocats.

3. Les deliberacions del Consell de Ministres són secretes.

Article 6. *De les comissions delegades del Govern.*

1. La creació, modificació i supressió de les comissions delegades del Govern, les acorda el Consell de Ministres, mitjançant reial decret, a proposta del president del Govern.

2. El reial decret de creació d'una comissió delegada ha d'especificar, en tot cas:

a) El membre del Govern que assumeix la presidència de la comissió.

b) Els membres del Govern i, si s'escau, secretaris d'Estat que la integren.

c) Les funcions que s'atribueixen a la comissió.

d) El membre de la comissió al qual correspon la secretaria.

3. No obstant el que disposa l'apartat anterior, poden ser convocats a les reunions de les comissions delegades els titulars dels altres òrgans superiors i directius de l'Administració General de l'Estat que es consideri convenient.

4. Correspon a les comissions delegades, com a òrgans col·legiats del Govern:

a) Examinar les qüestions de caràcter general que tinguin relació amb diversos dels departaments ministerials que integren la comissió.

b) Estudiar els assumptes que afectin diversos ministeris i requereixin l'elaboració d'una proposta conjunta prèvia a la seva resolució pel Consell de Ministres.

c) Resoldre els assumptes que afectin més d'un ministeri i no requereixin ser elevats al Consell de Ministres.

d) Exercir qualsevol altra atribució que els confereixi l'ordenament jurídic o que els delegui el Consell de Ministres.

5. Les deliberacions de les comissions delegades del Govern són secretes.

CAPÍTOL II

Dels òrgans de col·laboració i suport del Govern

Article 7. *Dels secretaris d'Estat.*

1. Els secretaris d'Estat són òrgans superiors de l'Administració General de l'Estat, directament responsables de l'execució de l'acció del Govern en un sector d'activitat específica d'un departament o de la Presidència del Govern.

2. Actuen sota la direcció del titular del departament al qual pertanyen. Si estan adscrits a la Presidència del Govern, actuen sota la direcció del president. Així mateix, poden exercir per delegació expressa dels ministres respectius la representació d'aquests en matèries pròpies de la seva competència, incloses les que tenen projecció internacional, sense perjudici, en tot cas, de les normes que regeixen les relacions d'Espanya amb altres estats i amb les organitzacions internacionals.

3. Les competències dels secretaris d'Estat són les que determina la Llei d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat.

Article 8. *De la Comissió General de Secretaris d'Estat i Subsecretaris.*

1. La Comissió General de Secretaris d'Estat i Subsecretaris està integrada pels titulars de les secretaries d'Estat i pels subsecretaris dels diferents departaments ministerials.

2. La presidència de la Comissió General de Secretaris d'Estat i Subsecretaris correspon a un vicepresident del Govern o, si de cas hi manca, al ministre de la Presidència. La secretaria de la Comissió, l'ha d'exercir qui es determini per reglament.

3. Les reunions de la Comissió tenen caràcter preparatori de les sessions del Consell de Ministres. La Comissió no pot adoptar en cap cas decisions o acords per delegació del Govern.

4. Tots els assumptes que s'hagin de sotmetre a l'aprovació del Consell de Ministres han de ser examinats per la Comissió, excepte aquells que determinin les normes de funcionament d'aquell.

Article 9. *Del Secretariat del Govern.*

1. El Secretariat del Govern, com a òrgan de suport del Consell de Ministres, de les comissions delegades del Govern i de la Comissió General de Secretaris d'Estat i Subsecretaris, exerceix les funcions següents:

a) L'assistència al ministre secretari del Consell de Ministres.

b) La remissió de les convocatòries als diferents membres dels òrgans col·legiats esmentats anteriorment.

c) La col·laboració amb les secretaries tècniques de les comissions delegades del Govern.

d) L'arxivament i custòdia de les convocatòries, ordres del dia i actes de les reunions.

e) Vetllar per la publicació correcta i fidel de les disposicions i normes emanades del Govern que s'hagin d'inserir en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

2. El Secretariat del Govern s'integra en l'estructura orgànica del Ministeri de la Presidència.

Article 10. *Dels gabinets.*

1. Els gabinets són òrgans de suport polític i tècnic del president del Govern, dels vicepresidents, dels ministres i dels secretaris d'Estat. Els membres dels gabinets realitzen tasques de confiança i assessorament especial i en cap cas poden adoptar actes o resolucions que corresponguin legalment als òrgans de l'Administració General de l'Estat o de les organitzacions que hi estan adscrites.

Particularment els han de donar suport en l'exercici de la tasca política, en el compliment de les tasques de caràcter parlamentari i en les relacions amb les institucions i l'organització administrativa.

2. Als directors, subdirectors i altres membres d'aquests gabinets els correspon el nivell orgànic que es determina per reglament.

3. El nombre i les retribucions dels seus membres, els ha de determinar el Consell de Ministres dins de les consignacions pressupostàries establertes a aquest efecte i s'han d'adequar, en tot cas, a les retribucions de l'Administració General de l'Estat.

TÍTOL II

De l'estatut dels membres del Govern, dels secretaris d'Estat i dels directors dels gabinets

CAPÍTOL I

Dels membres del GovernArticle 11. *Dels requisits d'accés al càrrec.*

Per ser membre del Govern es requereix ser espanyol, major d'edat, gaudir dels drets de sufragi actiu i passiu, i no estar inhabilitat per exercir una ocupació o càrrec públic per sentència judicial ferma.

Article 12. *Del nomenament i cessament.*

1. El nomenament i cessament del president del Govern s'ha de produir en els termes que preveu la Constitució.

2. Els altres membres del Govern han de ser nomenats i separats pel rei, a proposta del president.

3. La separació dels vicepresidents del Govern i dels ministres sense cartera comporta l'extinció d'aquests òrgans.

Article 13. *De la suplència.*

1. En els casos de vacant, absència o malaltia, les funcions del president del Govern les assumeixen els vicepresidents, d'acord amb l'ordre de prelación corresponent, i, si no, els ministres, segons l'ordre de precedència dels departaments.

2. La suplència dels ministres, per al despatx ordinaris dels assumptes de la seva competència, s'ha de determinar per reial decret del president del Govern, i ha de recaure, en tot cas, en un altre membre del Govern. En el reial decret ha de constar la causa i el caràcter de la suplència.

Article 14. *Del règim d'incompatibilitats dels membres del Govern.*

1. Els membres del Govern no poden exercir altres funcions representatives que les pròpies del mandat parlamentari, ni qualsevol altra funció pública que no derivi del càrrec, ni cap activitat professional o mercantil.

2. És aplicable, així mateix, als membres del Govern el règim d'incompatibilitats dels alts càrrecs de l'Administració General de l'Estat.

CAPÍTOL II

Dels secretaris d'EstatArticle 15. *Del nomenament, cessament, suplència i incompatibilitats dels secretaris d'Estat.*

1. Els secretaris d'Estat són nomenats i separats per reial decret del Consell de Ministres, aprovat a proposta del president del Govern o del membre del Govern al departament del qual pertanyen.

2. La suplència dels secretaris d'Estat del mateix departament es determina segons l'ordre de precedència que derivi del reial decret d'estructura orgànica del ministeri.

3. Els secretaris d'Estat que depenen directament de la Presidència del Govern han de ser substituïts per qui designi el president.

4. És aplicable als secretaris d'Estat el règim d'incompatibilitats previst per als alts càrrecs de l'Administració General de l'Estat.

CAPÍTOL III

Dels directors dels gabinets del president, vicepresidents, ministres i secretaris d'EstatArticle 16. *Del nomenament i cessament dels directors dels gabinets.*

1. Els directors dels gabinets del president, dels vicepresidents i dels ministres són nomenats i separats per reial decret aprovat en Consell de Ministres.

2. Els directors de gabinet dels secretaris d'Estat són nomenats per ordre ministerial, previ coneixement del Consell de Ministres.

3. Els directors dels gabinets cessen automàticament en cessar el titular del càrrec del qual depenen. En el supòsit del Govern en funcions, han de continuar fins a la formació del nou Govern.

4. Els funcionaris que s'incorporin als gabinets a què es refereix aquest article han de passar a la situació de serveis especials, llevat que optin per romandre en la situació de servei actiu a la seva Administració d'origen.

De la mateixa manera, el personal no funcionari que s'incorpori a aquests gabinets té dret a la reserva del lloc i antiguitat, de conformitat amb el que disposa la legislació específica.

TÍTOL III

De les normes de funcionament del Govern i de la delegació de competènciesArticle 17. *De les normes aplicables al funcionament del Govern.*

El Govern es regeix, en la seva organització i funcionament, per aquesta Llei i també:

a) Pels reials decrets del president del Govern sobre la composició i organització del Govern, així com dels seus òrgans de col·laboració i suport.

b) Per les disposicions organitzatives internes, de funcionament i actuació emanades del president del Govern o del Consell de Ministres.

Article 18. *Del funcionament del Consell de Ministres.*

1. El president del Govern convoca i presideix les reunions del Consell de Ministres, en què actua com a secretari el ministre de la Presidència.

2. Les reunions del Consell de Ministres poden tenir caràcter decisoriu o deliberant.

3. L'ordre del dia de les reunions del Consell de Ministres, la fixa el president del Govern.

4. De les sessions del Consell de Ministres, se n'ha d'estendre acta en la qual han de figurar, exclusivament, les circumstàncies relatives al temps i el lloc de la seva celebració, la relació d'assistents, els acords adoptats i els informes presentats.

Article 19. *De les actes de les comissions delegades del Govern i de la Comissió General de Secretaris d'Estat i Subsecretaris.*

A les comissions delegades del Govern i a la Comissió General de Secretaris d'Estat i Subsecretaris els és aplicable el que disposa l'article 18 d'aquesta Llei en relació amb les actes d'aquests òrgans col·legiats.

Article 20. De la delegació de competències.

1. Poden delegar l'exercici de competències pròpies:
 - a) El president del Govern a favor del vicepresident o vicepresidents i dels ministres.
 - b) Els ministres a favor dels secretaris d'Estat que en depenen, dels delegats del Govern a les comunitats autònomes i dels òrgans directius del ministeri.
2. Així mateix, són delegables les funcions administratives del Consell de Ministres en les comissions delegades del Govern.
3. No són mai delegables les competències següents:
 - a) Les atribuïdes directament per la Constitució.
 - b) Les relatives al nomenament i separació dels alts càrrecs atribuïdes al Consell de Ministres.
 - c) Les atribuïdes als òrgans col·legiats del Govern, amb l'excepció que preveu l'apartat 2 d'aquest article.
 - d) Les atribuïdes per una llei que en prohibeixi expressament la delegació.

TÍTOL IV**Del Govern en funcions****Article 21. Del Govern en funcions.**

1. El Govern cessa després de la celebració d'eleccions generals, en els casos de pèrdua de confiança parlamentària que preveu la Constitució, o per dimissió o defunció del president.
2. El Govern cessant continua en funcions fins a la presa de possessió del nou Govern, amb les limitacions que estableix aquesta Llei.
3. El Govern en funcions ha de facilitar el desenvolupament normal del procés de formació del nou Govern i el traspàs de poders a aquest i ha de limitar la seva gestió al despatx ordinari dels assumptes públics, i abstenir-se d'adoptar, llevat de casos d'urgència degudament acreditats o per raons d'interès general l'acreditació expressa de les quals ho justifiqui, qualssevol altres mesures.
4. El president del Govern en funcions no pot exercir les facultats següents:
 - a) Proposar al rei la dissolució d'alguna de les cambres, o de les Corts Generals.
 - b) Plantejar la qüestió de confiança.
 - c) Proposar al rei la convocatòria d'un referèndum consultiu.
5. El Govern en funcions no pot exercir les facultats següents:
 - a) Aprovar el projecte de llei de pressupostos generals de l'Estat.
 - b) Presentar projectes de llei al Congrés dels Diputats o, si s'escau, al Senat.
6. Les delegacions legislatives atorgades per les Corts Generals han de quedar en suspens durant tot el temps que el Govern estigui en funcions com a conseqüència de la celebració d'eleccions generals.

TÍTOL V**De la iniciativa legislativa, de la potestat reglamentària i del control dels actes del Govern****Article 22. De la iniciativa legislativa del Govern.**

1. El Govern exerceix la iniciativa legislativa que preveuen els articles 87 i 88 de la Constitució mitjançant l'elaboració, aprovació i posterior remissió dels projectes de llei al Congrés dels Diputats o, si s'escau, al Senat.

boració, aprovació i posterior remissió dels projectes de llei al Congrés dels Diputats o, si s'escau, al Senat.

2. El procediment d'elaboració de projectes de llei a què es refereix l'apartat anterior s'inicia al ministeri o ministeris competents mitjançant l'elaboració del corresponent avantprojecte, que ha d'estar acompanyat de la memòria i els estudis o informes sobre la necessitat i oportunitat d'aquest, així com per una memòria econòmica que contingui l'estimació del cost a què ha de donar lloc.

En tot cas, la Secretaria General Tècnica ha d'emetre informe sobre els avantprojectes de llei.

3. El titular del departament que fa la proposta ha d'elevat l'avantprojecte al Consell de Ministres a fi que aquest decideixi sobre els tràmits ulteriors i, en particular, sobre les consultes, dictàmens i informes que siguin conuenients, així com sobre els termes de la seva realització, sense perjudici dels legalment preceptius.

4. Una vegada complerts els tràmits a què es refereix l'apartat anterior, el titular del departament que fa la proposta ha de tornar a sotmetre l'avantprojecte al Consell de Ministres per a la seva aprovació com a projecte de llei i la seva remissió al Congrés dels Diputats o, si s'escau, al Senat, juntament amb una exposició de motius i de la memòria i altres antecedents necessaris per pronunciar-se sobre aquest.

5. Quan raons d'urgència ho aconsellin, el Consell de Ministres pot prescindir dels tràmits que preveu l'apartat tercer d'aquest article, llevat dels que tinguin caràcter preceptiu, i acordar l'aprovació d'un projecte de llei i la seva remissió al Congrés dels Diputats o, si s'escau, al Senat.

Article 23. De la potestat reglamentària.

1. L'exercici de la potestat reglamentària correspon al Govern d'acord amb la Constitució i les lleis.
2. Els reglaments no poden regular matèries objecte de reserva de llei, ni infringir normes amb aquest rang. A més, sense perjudici de la seva funció de desplegament o col·laboració respecte a la llei, no poden tipificar delictes, faltes o infraccions administratives, establir penes o sancions, així com tributs, cànonos o altres càrregues o prestacions personals o patrimonials de caràcter públic.
3. Els reglaments s'han d'ajustar a les normes següents de competència i jerarquia:
 - 1r Disposicions aprovades per real decret del president del Govern o del Consell de Ministres.
 - 2n Disposicions aprovades per ordre ministerial.
 Cap reglament no pot vulnerar preceptes d'un altre reglament de jerarquia superior.
4. Són nul·les les resolucions administratives que vulnerin el que estableix un reglament, encara que les hagin dictat òrgans de la mateixa jerarquia o superior que el que l'hagi aprovat.

Article 24. Del procediment d'elaboració dels reglaments.

1. L'elaboració dels reglaments s'ha d'ajustar al procediment següent:
 - a) La iniciació del procediment d'elaboració d'un reglament l'ha de portar a terme el centre directiu competent mitjançant l'elaboració del projecte corresponent, al qual s'ha d'adjuntar un informe sobre la necessitat i oportunitat d'aquell, així com una memòria econòmica que contingui l'estimació del cost a què ha de donar lloc.
 - b) Al llarg del procés d'elaboració s'han de sol·licitar a més dels informes, dictàmens i aprovacions prèvies preceptius, tots els estudis i consultes que es considerin conuenients per garantir l'encert i la legalitat del text.

c) Una vegada elaborat el text d'una disposició que afecti els drets i els interessos legítims dels ciutadans, se'ls ha de donar audiència, durant un termini raonable i no inferior a quinze dies hàbils, directament o a través de les organitzacions i associacions reconegudes per la llei que els agrupin o els representin i les finalitats de les quals tinguin una relació directa amb la disposició. La decisió sobre el procediment escollit per donar audiència als ciutadans afectats ha de ser degudament motivada en l'expedient per l'òrgan que acordi l'obertura del tràmit d'audiència. Així mateix, i quan la naturalesa de la disposició ho aconselli, ha de ser sotmesa a informació pública durant el termini indicat.

Aquest tràmit pot ser abreujat fins al mínim de set dies hàbils si raons degudament motivades ho justifiquen. Només es pot ometre aquest tràmit si greus raons d'interès públic, que també s'han d'explicitar, ho exigeixen.

d) No és necessari el tràmit que preveu la lletra anterior si les organitzacions o associacions esmentades han participat per mitjà de informes o consultes en el procés d'elaboració indicat a l'apartat b).

e) El tràmit d'audiència als ciutadans, en les seves diverses formes, regulades a la lletra c), no s'aplica a les disposicions que regulen els òrgans, càrrecs i autoritats d'aquesta llei, així com les disposicions orgàniques de l'Administració General de l'Estat o de les organitzacions dependents o adscrites a aquesta.

f) Juntament amb la memòria o informe succints que inicien el procediment d'elaboració del reglament s'han de conservar en l'expedient tots els estudis i consultes evacuats i altres actuacions practicades.

2. En tot cas, la Secretaria General Tècnica ha d'emetre informe sobre els projectes de reglaments, sense perjudici del dictamen del Consell d'Estat en els casos previstos legalment.

3. És necessari l'informe previ del Ministeri d'Administracions Públiques si la norma reglamentària pot afectar la distribució de les competències entre l'Estat i les comunitats autònomes.

4. L'entrada en vigor dels reglaments aprovats pel Govern requereix la publicació íntegra en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Article 25. De la forma de les disposicions i resolucions del Govern, dels seus membres i de les comissions delegades.

Les decisions dels òrgans que regula aquesta llei revesteixen les formes següents:

a) Reials decrets legislatius i reials decrets lleis, les decisions que aproven, respectivament, les normes que preveuen els articles 82 i 86 de la Constitució.

b) Reials decrets del president del Govern, les disposicions i els actes l'adopció dels quals estigui atribuïda al president.

c) Reials decrets acordats en Consell de Ministres, les decisions que aproven normes reglamentàries de la competència d'aquest i les resolucions que hagin d'adoptar aquesta forma jurídica.

d) Acords del Consell de Ministres, les decisions d'aquest òrgan col·legiat que no hagin d'adoptar la forma de real decret.

e) Acords adoptats en comissions delegades del Govern, les disposicions i resolucions d'aquests òrgans col·legiats. Aquests acords han de revestir la forma d'ordre del ministre competent o del ministre de la Presidència si la competència correspon a diferents ministres.

f) Ordres ministerials, les disposicions i resolucions dels ministres. Quan la disposició o resolució afecti diversos departaments ha de revestir la forma d'ordre del ministre de la Presidència, dictada a proposta dels ministres interessats.

Article 26. Del control dels actes del Govern.

1. El Govern està sotmès a la Constitució i a la resta de l'ordenament jurídic en tota la seva actuació.

2. Tots els actes i omissions del Govern estan sotmesos al control polític de les Corts Generals.

3. Els actes del Govern i dels òrgans i autoritats que regula aquesta llei es poden impugnar davant la jurisdicció contenciosa administrativa, de conformitat amb el que disposi la seva llei reguladora.

4. L'actuació del Govern és impugnable davant el Tribunal Constitucional en els termes de la llei orgànica reguladora d'aquest.

Disposició addicional primera.

Els qui hagin estat presidents del Govern tenen dret a utilitzar aquest títol i gaudeixen de tots els drets, honors i precedències que legalment o reglamentàriament es determinin.

Disposició addicional segona.

El Consell d'Estat, òrgan consultiu suprem del Govern, s'ha d'ajustar en la seva organització, funcionament i règim interior, al que disposen la seva llei orgànica i el seu Reglament, en garantia de l'autonomia que li correspon.

Disposició derogatòria única.

1. Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquesta llei i, en concret:

a) Els articles que de conformitat amb la disposició derogatòria 2.a) de la llei d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat continuaven vigents de la llei de règim jurídic de l'Administració de l'Estat, text refós aprovat pel Decret de 26 de juliol de 1957.

b) Els articles que de conformitat amb la disposició derogatòria 2.b) de la llei d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat continuaven vigents de la llei 10/1983, de 16 d'agost, d'organització de l'Administració Central de l'Estat.

c) Els articles 48 a 53 de la llei de conflictes jurisdiccionals, de 17 de juliol de 1948.

d) Els articles 129 a 132 de la llei de procediment administratiu, de 17 de juliol de 1958.

e) Se suprimeixen les mencions als directors dels gabinets dels secretaris d'Estat que conté l'article 1.g) de la llei 12/1995, d'11 de maig, d'incompatibilitats dels membres del Govern de la Nació i dels alts càrrecs de l'Administració General de l'Estat.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta llei i que la facin complir.

Madrid, 27 de novembre de 1997.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARIA AZNAR LÓPEZ